

Čtení pro lidi

**Z ČESTIC, DOUBRAVICE, DOBRŠE, DRÁŽOVA, DŘEŠÍNA, DŘEŠÍNKA, HOŘEJŠIC,
CHVALŠOVIC, KOBYLKY, KONOPICE, KRUŠLOVA, NAHOŘAN, NĚMČIC, NUZÍNA,
PRKOŠÍNA, POČÁTEK, RADEŠOVA, STŘÍDKY A VACOVIC**

Dvouměsíčník Kulturního spolku v Česticích

leden - únor 2019

Cena 20,- Kč

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Miroslav Zachariáš

❖
 Co je v Čtení, jinde není: Vzpomínka na uplynulý rok, Občasníček, Slovo starosty, O nedostatku poetické zimy, Můj vztah ke Zlaté studni, 100. výročí vzniku samostatného Československa, Besídka MŠ, Příjemné odpoledne, Básnička, Čestický brambor, Práce z Bramboru, Adventní výlet, To byl Silvestr!, Víkend pro ženy, Peklo plné čertů, Dějiny rodů

❖ ❖

Listování v občasníčku:

- 1.11. Ustavující zasedání zastupitelstva městyse, zvolen starosta, místostarosta, kontrolní a finanční výbor.
- 2.11. Památka zesnulých
- 3.11. 5. ročník tradičního Uzenobraní, pořádal SDH Čestice na nádvoří zámku
- 8.11. Výbor členek ČSŽ Čestice – příprava vánočních akcí pro děti
- 17.11. Státní svátek
- 19.11. Schůzka členů SDH a členek ČSŽ – příprava Pekla plného čertů
- 26.11. 1. zasedání zastupitelstva městyse.
- 28.11. Pečení vánočních perníčků ve ŠJ při ZŠ. třída Myšek
- 29.11. Pečení vánočních perníčků ve ŠJ při ZŠ, třída Ježků
- 30.11. Vánoční posezení pracovníků ZŠ a MŠ Čestice v sále restaurace Čestice

- 1.12. Peklo plné čertů na nádvoří a ve sklepeních zámku Čestice. Hon pořádalo MS Háj Čestice
- 2.12. Pohádkový zvonkový průvod obcí v kostýmech andělů, rozsvěcování adventních stromů
- 5.12. Tradiční Mikuláš, anděl a čerti v obci
- 6.12. Výbor členek ČSŽ Čestice
- 7.12. Posezení pro důchodce v sále restaurace Čestice
- 8.12. Valná hromada SDH Čestice
- 12.12. Česko zpívá koledy na nádvoří zámku Čestice.
- 16.12. Adventní odpoledne na nádvoří zámku v Česticích.
- 19.12. Vánoční besídka „Živý betlém“ v MŠ Čestice. Zasedání zastupitelstva městyse.
- 20.12. Koledování dětí z MŠ Čestice v obci. Prodej vánočních kaprů u prodejny potravin v obci
- 23.12. Betlémské světlo u vánočního stromku v obci. Prodej vánočních kaprů před restaurací Čestice
- 24.12. Štědrý den
- 30.12. Malý silvestr – na sále restaurace Čestice se skupinou Parkán
- 31.12. Tradiční silvestrovský výšlap po okolí Čestic. Silvestr

Občasníček před sto lety:

- 13.11. Uherská vláda vyslala na Slovensko vojsko s cílem zabránit vzniku ČSR. Byla vyhlášena prozatímní ústava, kterou v rekordním čase vypracoval ústavní výbor Národního výboru v čele s doktorem Meissnerem.
- 14.11. Sešla se první schůze Prozatímního národního shromáždění v Praze, jež vyhlásilo zrušení habsburské monarchie a republikánskou státní formu, zvolilo T.G.Masaryka prezidentem a ustavilo vládu v čele s Karlem Kramářem.
- 29.11. Vojsko československého státu zahájilo likvidaci sudetoněmeckých provincií obsazením Mostu; 14.12. byl obsazen Liberec, 16.12. Znojmo a 18.12. Opava.

- 6.12. Československá vláda rozpustila národní výbory. Administrativu v novém státě vykonával nadále aparát minulého režimu.
- 21.12. Prezident T.G.Masaryk se vrátil z emigrace do Prahy.
- 27.12. Byl zahájen XII. Sjezd Čs. Sociálně demokratické strany. Sjezd hodnotil politiku strany za války a formuloval její hlavní poválečné cíle.

★
Naše plány na rok tento? Opravy a investice.
Sledujte pozorně ČTENÍ, tam vždy dozvíte se více.
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Vážení spoluobčané,

na začátku mého příspěvku mi dovolu, abych vám všem popřál na počátku roku 2019 hodně zdraví, štěstí, rodinné pohody a spokojenosti po všechny měsíce tohoto roku.

Dále bych vás rád informoval o plánech městyse pro tento rok a roky nadcházející.

Na posledních dvou zasedáních zastupitelstva městyse bylo schváleno podání několika žádostí o podporu do dotačních programů národních či evropských fondů, které byly vypsány ke konci loňského roku. Jedním z nich je příprava projektu na obnovu rybníka na pozemku p.č. 748 v k.ú. Čestice, kde bychom mohli získat podporu ze státního fondu životního prostředí. Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásilo hned několik dotačních programů: Podpora obnovy místních komunikací, zde chceme zažádat na dokončení rekonstrukce povrchů komunikací na sídlišti pod obchodním domem COOP. Dalším vyhlášeným programem je Podpora obnovy staveb a zařízení dopravní infrastruktury, toho bychom rádi využili k realizaci projektu na výstavbu parkoviště u mateřské školy. Tento projekt máme již připravený delší dobu, ale teprve nyní byla vyhlášena dotační výzva, ze které je možno jej realizovat. Dalším je Rekonstrukce a přestavba veřejných budov. V tomto případě se nabízí podat žádost na již připravený projekt na rekonstrukci přízemí zámku v Česticích, kde by mělo vzniknout zázemí pro spolkovou činnost, volnočasové aktivity, sociální zařízení a technické zázemí. Z programu na obnovu drobných sakrálních staveb, bychom rádi realizovali opravu kaple v Radešově. Posledním vyhlášeným programem MMR je Podpora budování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočinku. Zde bychom výzvu rádi využili k vytvoření naučné stezky Včelařství, jež by vedla z Čestic do Krušova. Do programu obnovy venkova, který vyhlásil Jihočeský kraj, podáme žádost na dokončení výměny obručků a dlažby na sídlišti rodinných domů v Česticích. Na některé další projekty jsme již podávali žádosti o podporu, jako třeba na přestavbu bývalé kotelny na požární zbrojnici, ale podvakrát jsme nebyli úspěšní. Projekt byl schválen, ale na jeho financování nezbyly prostředky. Stavebním řízením, již nějakou dobu prochází projekt na přípravu parcel pro výstavbu rodinných domů. V současné době je jedním s programů jednání zastupitelstva zajištění bezpečné dopravy v Česticích, jedná se hlavně o příjezdovou komunikaci II/170 a to v obou směrech, komunikaci u školy směrem na Radešov a o ulici na starých parcelách. Možností dopravních opatření je více, ale jaká bude jejich konečná podoba, budeme vědět až po jednání s Policií ČR – dopravní inspektorát a Odborem dopravy MěÚ Strakonice.

Dále bych Vás rád informoval o mírném zdražení stočného u uživatelů vodovodní sítě v Česticích. Jedná se o zdražení ve výši 2 Kč na jeden metr krychlový vypouštěné vody. Důvodem je plošné zdražení energií v celé republice a doplnění technologie o čištění odpadní vody od vysrážených jedlých tuků, které přijdou do ČOV. Cena vody čerpané z vodovodního řadu v Česticích zůstává ve stejné výši jako v minulých letech.

Snad ve všech našich místních částech, i Česticích dochází při svozu odpadů k tomu, že ve svozový den se nepodaří vysypat všechny nádoby. Přestože svozová firma je vybavena objemově větší technikou než v minulosti, odpadu stále přibývá a v daný den se prostě do vozu nevejde. Žádám proto naše občany o trpělivost a ponechání nádob vždy do čtvrtka toho týdne, kdy proběhne dokončení svozu.

Na závěr mi dovolu, abych poděkoval všem spolkům a společenským organizacím za činnost, kterou vyvíjely ve prospěch obce a jejích občanů v uplynulém roce, ať již se jedná o práce při údržbě obecního majetku nebo při pořádání a zabezpečení kulturně – společenských akcí. Velice si této činnosti vážím a těším se i na další spolupráci v letošním roce.

Za městys Čestice, Milan Žejdl – starosta

Jindy zase není. O tom píšou v ČTENÍ

O nedostatku poetické zimy

„I ta zima nám nějak zkrotla, jen se kouknou,“ utrousil při pohledu na sychravé počasí za oknem mezi lokem piva pan Opěnka k panu Čirůvkovi a otřel si napěněný knír. „Už to není ten samec, co bejval.“

„Správně“, souhlasil pan Opěnka. „I Jan Neruda personifikoval zimu jako zledovatělou ženštinu: Své čelo mi do okna vtlačila

zarecitoval pan Opěnka zvučně na celou hospodu. Hosté udiveně vzhlédli od svých sklenic.

„Je-li zima rodu ženského, pak nemůže být sporu o tom, že mráz je naopak evidentně rodu mužského. Já alespoň cítím přímo fyzickou přítomnost maskulina, když se řekne: Dneska je tam mráz jako samec,“ řekl pan Čirůvka a hleděl vyrovnat náskok svého protějšku v hladince plzeňského.

„V tom mají svatou pravdu. Mráz bejval vždycky samec. Mráz je rodu mužského, zima rodu ženského, takže je to úplně jasný. A jde to taky pěkně dohromady. Skoro by se dalo říct, že mráz a zima jsou ideální manželský pár, pokud ovšem lze o ideálním manželství vůbec mluvit,“ řekl pan Opěnka, jenž byl ženat.

„Manželé, jó?“ zareagoval podrážděně pan Čirůvka. „A jejich děti jsou rampouchy, ne? Jsou mi k šípku s jejich personifikací! Bože, jak už je to dávno, co si klasik mohl dovolit napsat na konto Štědrého večera:

Jenomže to bejvalo, drahej pane, za blahých dob feudálného temna, dnes máme osvícený liberalismus, pŕľku zimy pŕľed sebou a sníh ŕľadnej!“

„Svatá pravda. A takhle už to chodí kolik roků. Zrovna letos to mělo vyjít naopak, protože Barbora byla na blátě. Jenomže ani tyhle osvědčené pranostiky našich předků už nefungují. A já přesto sním o Vánocích bílých, jaké z dětství znám a ono furt nic. A pokud jde o ten verš z klasika – mráz v okna duje – tak na ten taky rychle zapomenou. Ani ta tma už není, co bejvala. Kvůli elektrickému osvětlení a všelijaký iluminaci se nemůžou ponořit ani do pořádný vánoční tmy. A vůbec. Vánoce bez sněhu jsou jako láska bez polibku,“ skončil svou obšírnou exkurzi do zimně-vánočního rozjímání pan Opěnka.

„Tak, tak,“ zarezoval pan Čirůvka. „A proto se ptám: Kam se poděla poezie bílých Vánoc se střechýly, potažmo závějsi, nad kterými se táhl hlas zvonů spolu s bodrým lidem na půlnoční?“

„Kam se poděla, tam se poděla. Chtějí-li mermomocí vědět, odpovím jim stručně: Do prdele! Pane, jestlipak by mohl dnes napsat básník:

Nemohl, tak viděj. A to máme postmoderní dobu, za sebou řadu revolucí, z toho nejméně tři sexuální. Dneska by tak mohl napsat: Po blátě půjdu, mazlavém, černém...

Jenomže to by pak zase nešlo dohromady s tou zvonkohrou. Ono je to vůbec nějaký pochroumaný. Díky netušenému rozvoji a pokroku vědy se nám zima jaksi vytratila ze čtvera

* * * * *
Sníh jen místy poletuje. Čisté nebe, mírný mráz.

ČTENÍ ví, že právě to je k zabíjačkám vhodný čas.

* * * * *
ročních období. Prý je to vlivem jakéhosi obalu kolem Země, co já vím. Tím prý se klima na zeměkouli pozvolna otepluje a ty vlivy...“

„Vlivy jsou chyby,“ přerušil ho pan Čirůvka. „Ještě pár vlivů a kvartet ročních období se nám smrskne na pouhé trio: jaro, léto, podzim a něco jako delší předjaří mezi listopadem a únorem. Ale co, nás už to nemusí vzrušovat, my jsme si svých zim užili dost. Horší je to ale s dětmi, které už pomalu nebudou umět postavit ani sněhuláka.“

„Pánové, končíme,“ přerušil zajímavý rozhovor štamgastů neúprosný ortel vrchního.

Venku hvězdičky jen zářily.

„Hele, vono mrzne,“ liboval si pan Opěnka. „Možná, že přece jenom napadne trochu sněhu.“

„Mrzne, ale jenom na holo,“ ukončil debatu definitivně pan Čirůvka. „Jde se bydlet.“

A oba přátelé se rozešli do svých domovů.

Můj vztah ke Zlaté Studni

Pokračuji v osobních vyznáních k některým šumavským místům, které mám rád. Tentokrát se zatoulám na Zlatou Studnu. Kromě osobních prožitků k historickým popisům použiji vyprávění šumavského patriota Emila Kintzla.

Zlatá Studna je mojí další srdeční záležitostí. Především v zimě na běžkách jsem tudy mnohokrát projížděl buď na Horskou Kvildu, na Ranklov nebo na Zhůří. Když v přípravném období na lyžařskou běžeckou sezónu v listopadu – prosinci jsem trénoval, tak Zlatá Studna byla centrem. Když na běžeckých tratích z Churáňova bylo málo sněhu, Zlatá Studna to jistila. Tehdy, v sedmdesátých letech, nejpozději druhý nebo třetí listopadový víkend Zlatá Studna skýtala alespoň třiceticentimetrovou sněhovou pokrývku, potřebnou k tréninku. Bývalo to dobré i v průběhu prosince, před vánocemi však zpravidla přišlo oteplení a obleva a sníh zmizel i ze Zlaté Studně. Vzpomínám, jak jsem byl v tréninkovém procesu, koncem listopadu v sedmdesátých letech tam trénovali i českoslovenští běžecí reprezentanti. V tréninkovém zápalu jsem se na dvoukilometrovém kolečku „zaháknul“ za Jiřího Berana, předního reprezentanta, zavadil jsem mu o patku lyže a on se mě zeptal: „Chceš pustit?“ S vypětím všech sil jsem odpověděl, že ne. Vrcholem bylo pořádání světového poháru žen v běhu na lyžích na Zadově v roce 1983. Tehdy však bylo zoufale málo sněhu a sníh se na pětikilometrový okruh navážel právě ze Zlaté Studny či až od Kvildy.

Ale zpět historicky na magickou Zlatou studnu. V padesátých letech minulého století bylo na Šumavě velmi rušno a nebezpečno. Tehdy lidé toužící po svobodě ilegálně přecházeli střeženou hranici do Bavorska a mnozí z nich za tuto touhu zaplatili svým životem. Hranici přecházeli i agenti zpravodajských služeb, často za pomoci místních, převážně pašeráků dobře znalých přeshraničních stezek. Mnohdy tyto přechody měly tragický konec, jeden z příběhů nás zavádí právě na Zlatou Studnu.

Počátkem května 1950 byla do Čech vyslána pod vedením známého pašeráka Franze Novotného, alias Kiliána ze Starých Hutí (nacházejí se pod známějšími Novými Hutěmi) skupina agentů – Grabmüller, Veselý, Beneš). Měl to být údajně dvoutisící přechod hranice. Večer se u můstku přes Vltavu pod Františkovem dostali do prudké palby pohraničníků a vojáků. Kilián, údajně zraněn, začal hlasitě naříkat. Byl to starý trik pašeráků, aby od sebe odvrátili pozornost, a tak šťastně unikl přes hranici do Rohrbachu, kde bydlel. Ostatní pokračovali, kryti tmou, do lesní samoty Torfstich poblíž Zlaté Studny. Tato samota český název nikdy neměla, už nepatřila ke Zlaté Studně, ale k Pláním – a s nimi k Novým Hutím. Bydlel zde Kiliánův příbuzný Pörtl, u něhož Kilián s Grabmüllerem často přespávali. Ten je nepřijal, protože věděl, že v okolí jeho chalupy se od předchozího dne pohybuje mnoho esenbáků, vojáků a milicionářů. Podal jim oknem jen trochu jídla a pití. Za deště pak bloudili lesem a za svítání uslyšeli střelbu.

* * * * *
V hospůdce ve Chvalšovicích, tam se dějí různé věci.
ČTENÍ o tom píše zprávu, tak nejen ji přečti přeci!
* * * * *

Příjemné odpoledne.

V sobotu 17. listopadu 2018 jsme prožily příjemné odpoledne v hospůdce ve Chvalšovicích. Možná, že jste zaregistrovali, že tato známá hospoda se stává proslulou svými řízků a zajímavými akcemi nových majitelů. Možná, že jste nestihli zaregistrovat, že se zde můžete také domluvit na případné ošetření svých nohou suchou metodou. Nechci dělat reklamu, jen dávám na vědomost, že paní hostinská se zabývá ošetřením nohou u problematických osob (např. diabetiků) ve spolupráci s lékařem. A to tak, že se snaží problémům předcházet než je následně někdy komplikovaně léčit.

Abychom zjistily něco bližšího a využily domácí odbornice, vypravily jsme se ženy ze Dřešína pěšky přes Dobrš do Chvalšovic. Samozřejmě jsme přizvaly ženy místní, sešlo se nás celkem 23.

V příjemném prostředí jsme si vyslechly zajímavé povídání o preventivní péči o nohy, nechaly si vyšetřit svá chodidla s návrhem případných doporučení k nápravě a ošetřit ruce v parafinové lázni. Při tom všem jsme si mohly pěkně popovídat a odpoutat se od všedních starostí. Nakonec došlo i na ty řízky. A při tom jsme začaly vymýšlet, co podnikneme příště.

Za ČSŽ Dřešín: Zdeňka Šašková

Betlémské světlo

Pravidelně již několik let zajišťují členky ČSŽ Čestice darování Betlémského světla lidem v obci vždy 23. prosince ve večerních hodinách u vánočního stromu na Česticích. Nechybí také malá kytička darovaného jmelí a malé občerstvení. Jsme moc rády, že se tako akce těší velké účasti z řady občanů. Moc děkujeme.

Za ČSŽ Čestice Jana Kubešová

Zima před 100 lety – básnička, kterou mě naučila moje babička.

*Čtenářům Čtení věnuje paní Marie Šochmanová ze Dřešína, dnes již prababička.
Prosinec 2018*

* * * * *
Jestli vrtochem přírody nenaprší nám dost vody
obavy má s vámi ČTENÍ, že uschneme jako v Keni.
* * * * *

O čestický brambor

Ve čtvrtek 22. 11. 2018 se konalo již 24. slavnostní vyhlášení literárně – výtvarné soutěže O čestický brambor. Letošního ročníku s tématem „Tvář Země“ se zúčastnilo celkem 14 škol ze Strakonicka, Prachaticka a Blatenska. Zástupci tří škol se bohužel nedostavili, ale i tak byla účast hojná a atmosféra v sále rušná a plná očekávání. Velmi rádi jsme v sále přivítali také vzácné hosty, jimiž byli: pan starosta Čestic Milan Žejdl, ředitelky naší školy - paní Mgr. Helena Petrová a paní Mgr. Marie Radová, pan Ing. Ivo Kraml za Sdružení pro obnovu Dobrše s maminkou paní Jarmilou Kramlovou - bývalou učitelkou naší školy, Ing. Zdeňka Šašková, bývalá starostka obce Dřešín, pan Miloš Vnuk – přítel našeho školního sboru z Maďarska, pan spisovatel, autor hororových komiksů a učitel Mgr. Ondřej Frencl z Volyně a také pan výtvarník Valentin Horba z Drhově.

Letošní ročník byl bohatý na překrásná výtvarná díla, poutavou poezii, prózu ale i drama, což dokazuje i velký počet oceněných žáků (výsledková listina bude zveřejněna v příštím Čtení). Vyhodnocení nebylo jednoduché. Komise ve složení Bc. Eva Žejdlová, Mgr. Anna Uhlířová, Mgr. Marcela Ouředníková a Alena Vlková shlédla a ohodnotila 191 výtvarných prací. O dvacet prací více než vloni - 89 literárních prací přečetla hodnotící komise ve složení Mgr. Martina Kalová, Mgr. Barbora Tomanová, Mgr. Jitka Bártíková a Mgr. Anna Uhlířová.

Během příjemného kulturního dopoledne mohli zástupci ze ZŠ Vacova, Strakonice - Dukelská, Povážská, Radomyšle, Katovic, Čestic, Gymnázia Strakonice, Domova Petra Mačkov, Dětského domova Volyně, ZUŠ Blatná a ZUŠ Březnice a také naši hosté shlédnout program plný krásných písní v podání sborů Sforzato a Fortissimo z naší základní školy, tanečních vystoupení country kroužku a instrumentálních skladeb žáků hudební školy Radešov.

Věřím, že si všichni zúčastnění užili příjemné dopoledne, za které patří poděkování všem pracovníkům školy, kteří se na přípravě a organizaci soutěže podíleli a i našim dvěma skvělým moderátorkám Lucii Kulířové a Monice Švecové.

Určitě by měl radost zakladatel soutěže Josef Křešnička, který by se v sobotu 25. listopadu 2018 dožil 79 let. Už nyní se těšíme na 25. ročník.

Mgr. Martina Kalová

Práce ze soutěže „O čestický brambor“

2091

Srpen 2091, Dell City

„Tati, tati, pojd' sem!“

„Co je zase Jay?“

„Zprávy v telce, koukej.“

„Podle prezidenta Johnyho Greena je válka mezi KLDR a USA nevyhnutelná. Zástupci obou stran se opět nedohodli na příměří a vztahy se začínají vyhrocovat. KLDR nechce připustit jakýkoliv ústupek.“

Zděšený výraz v otcových očích Jayovi napoví, že se něco děje a zeptá se: „Tati bude válka?“

„Ne, neboj, to jenom politici vyhrožují, dojdí pro sestru a jděte spát.“

Amy zaslechla rozhovor mezi manželem a synem a šla se zeptat, co se děje.

„Amy, co to dělají, vždyť to nemůžou. Naše krajina je na pokraji zkázy, stačí pár krkolomných kroků a je konec. Ozónová vrstva je v katastrofickém stavu, sníh už nepadal deset let, v moři jsou ostrovy z plastů, voda je nejvzácnější surovina, která nevratně mizí.“

Amy se ho snaží uklidnit: „Neboj, Harry, to nás jen straší. Ty půjdeš zítra do práce a já s dětmi do města pro vodu.“

Ráno budí Jaye, malé Daisy se nechce vstávat, a tak vyrážejí sami dva. Příděl vody jim vystačí na tři dny.

* * * * *
Do divadla U Kapličky jedeme na představení.
Co jsme ještě prožili, to dozvíte se tady v ČTENÍ.
* * * * *

Adventní výlet do Českých Budějovic

V sobotu 1.12. jsme se vypravili na tradiční Adventní výlet do Českých Budějovic. Sešli jsme se v 9 h ve Strakonících a jeli vlakem do Budějovic. Na nádraží jsme se sešli s p. učitelkou Maňhalovou a vyrazili jsme na náměstí, kde probíhaly vánoční trhy. Tady jsme měli chvíli my starší rozchod a pak jsme doprovodili mladší Šmoulata na most, kde jsme se rozdělili. Šmoulata šla do Divadla U kapličky na představení Pohádkové rezervace Zákrok (o tom, jak se pohádkové bytosti dostaly do ústavu pro choromyslné a pan Ptáček je šel vysvobodit), také tam měli návštěvu Mikuláše, čerta a anděla a dostali nadílku. My starší jsme šli do muzea na výstavu Století českých vánoč, po prohlídce expozic jsme si vyrobili papírové řetězy, které jsme tam nechali k vystavení. Pak jsme šli ještě jednou na vánoční trhy, kde jsme si nakoupili, potom jsme vyrazili za mladšími na Husovku. Po skončení divadla dostal každý párek v rohlíku s oblohou a po této svačince jsme se vydali do objevária, kde jsme si zahráli minigolf na zajímavých drahách. Ani jsme to celé nedohráli a už jsme museli jít na vlak. Ten nás dopravil do Strakonice, kde nás čekali rodiče.

Zapsaly Týna Ptáčková, Vanesa Kloudová

Pohádkový zvonkový průvod obcí

Pravidelně již několik let pořádají členky ČSŽ Čestice pro děti a rodiče „Pohádkový zvonkový průvod“ obcí v kostýmech andělů. I když letošní počasí nebylo příjemné, účast z řad dětí a rodičů byla velká. Společně jsme rozsvítili velký vánoční strom a další vánoční strom na nádvoří zámku Čestice. Děti společně ozdobily vánoční stromek donesenými ozdobami. Nechybělo malé občerstvení v podobě cukroví a čaje. Děkujeme členům SDH Čestice za zajištění uzavření veřejné komunikace v obci a panu Zdeňkovi Pilnému za vánoční písně a koledy v místním rozhlase.

Za ČSŽ Čestice Jana Kubešová

A když doma už nic není, tak si skousni nové ČTENÍ.

To byl Silvestr!

Přiblížil se konec roku a najednou byl za dveřmi Silvestr. Případl zrovna na sobotu, kdy se tehdy ještě dopoledne normálně ordinovalo do dvanácti hodin a pohotovostní služba začínala ve dvě hodiny odpoledne a končila v neděli ráno. Měl jsem již všechny pohotovostní služby za prosinec odsloužené a tak jsem slíbil dětem, že spolu vyrazíme poslední den v roce někam do přírody. Bude-li sníh, tak na lyžování a když bude led, tak na rybníky. Byly hned nad námi tři nad sebou. Největší byl ten poslední, Hradčanský, šlo se k němu krásnou lipovou alejí, nebo přes park. Za rybníkem byl také velký svah na sáňkování a lyžování. Když se ráno děti podívaly z okna, bylo velké zklamání, protože nemohly ani vyzkoušet malé lyže, které jim Ježíšek nadělil pod stromeček. Po ledu také nikde ani stopy. Slíbil jsem ji, až se v poledne vrátím z ordinace, že podnikneme i bez sněhu tajnou výpravu s mnoha překvapeními.

„Myslím, že už jsme si popřáli,“ skočil jsem mu do řeči. „Asi máš pravdu, ale jediné ty nás můžeš zachránit, protože měl sloužit Jirka Boček, ale od rána má velkou horečku, leží a vypadá to na zápal plic. Dověděl jsem se to na poslední chvíli, ostatní buď slouží, nebo si vybrali zbytek dovolené ke konci roku a nikdo tu není – jediné ty nás můžeš zachránit!“

„Já věděl, že mě nezklameš, ale lidi teď moc nestůňou, chřipky nejsou a na Silvestra doktora nikdo shánět nebude. Uvidíš, že to bude pohoda! Přijed' dřívě, aby tu někdo byl, pošlu tam sanitku ve 12 hodin. Tak díky!“

„Kdo by chtěl na Silvestra marodit, lidi se budou veselit a my budeme mít klid až do rána,“ prohlásil řidič sanitky. Po čtvrté hodině odpoledne byla hlášena návštěva do cikánské rodiny k malému kojenci (asi 3 měsíce). Dítě bylo po poledni propuštěno z nemocnice domů, ale odpoledne jej matka donesla zpátky, že má dítě horečku, zvrací a nepije. Jeli jsme hned po zavolání k dítěti, při vyšetření jsem nic závažného nezjistil, nezvracelo, bez teploty, ale matka trvala na tom, abychom je odvezli do nemocnice. Bylo zřejmé, že má jiné plány na Silvestra, než se starat o dítě. Opakovaně jsem jí vysvětlil, že je to rozhodnutí dětského lékaře, který dítě vyšetřil a že jsem nenašel důvod jeho rozhodnutí měnit. Nechtěla tomu rozumět, začala vyhrožovat prokurátorem. Náhle vběhl do místnosti řidič sanitky a sdělil mi, že má hlášenou akutní návštěvu pro bezvědomí v ulici Na sadech. Okamžitě jsme tam odjeli.

Paní seděla na kanapi a četla dětem pohádky. Náhle se prý zvrátila na záda a přestala mluvit. Starší chlapec se domníval, že usnula a snažil se ji vzbudit. To se mu nepodařilo, tak začal z okna volat o pomoc. Po ulici procházelo plno lidí, byli veselí a zpívali a vítali příchod nového roku. Chlapecovo volání zaniklo ve zpěvu a hulákání. Byla nezvykle teplá a vlhá noc. Sousedka z vedlejšího domu něco připálila na plotně, na chvíli otevřela okno a zaslechla slabé volání o pomoc a pláč. Zprvu se domnívala, že je to nějaký silvestrovský šprým, ale když volání o pomoc nepřestávalo, poslala manžela, aby se šel podívat ven. V okně sousedního domku našel uplakaného chlapečka, stále zoufale volajícího tenkým hláskem o pomoc. Od něho se dověděl, že rodiče jsou někde na návštěvě, ale nevěděl kde, teta, která je opatruje, usnula, a on ji nemůže probudit. Soused chlapce trochu uklidnil a běžel k telefonu volat lékařskou pomoc.

Když jsme přijeli k domku a zjistil jsem, že dveře jsou zamčené, nezbývalo nic jiného než tam vlézt oknem. Přes kanape leželo tělo mrtvé paní.

Všechny zvláštní jsem si psal a do ČTENÍ vám je dal.

Z nemocnice volá ústředna, že tam byla hlášena ihned návštěva do jedné obce za Volyní – jde o zápal plic.

„Já také nemám rád, když mě někdo zbytečně budí, ale napřed musím pacienta vyšetřit, než určím diagnózu.“

Otočil jsem se a mlčky odešel přes zahradu do mlhavého dne nového roku. U branky jsem ještě zaslechl volání: „A neschopenku??“

To byl ale Silvestr!!! (PF)uj!

× ×

Opět zhruba po roce se ženy z okresu Strakonice sešly na svém víkendu, tentokrát v hotelu Pod Hořicí v Soběšicích. I když Soběšice leží již v okrese Klatovy, zatím jsme nenašly adekvátní ubytování a služby v našem okrese. Ženám je k dispozici masér, vyhřívaný bazén, masážní vany a vířivka. Na dvoulůžkových pokojích je samostatné příslušenství a televize.

Náš víkend začal v pátek v podvečer vyprávěním Ing. Josefa Kalbáče o českých legionářích v první světové válce a vzniku samostatného Československého státu. Povídání bylo doplněno promítáním dobových fotografií. Pro Ing. Kalbáče je historie velkým koníčkem a tak nám přiblížil věci, které se v dějepisu nedozvíme. Jeho povídání bylo odměněno dlouhotrvajícím potleskem. Ing. Kalbáč ještě na závěr nabídl povídání od vzniku samostatného Československa do dnešní doby a ženy nadšeně souhlasily, že příští „Víkend“ si ho určitě pozveme zase.

Večer jsme se všechny těšily na volnou zábavu zpestřenou muzikou. Živá hudba v podání naší členky Ireny Hartlové a jejího manžela Honzy se tak líbila, že se k nám na tanec připojili i fotbalisté z Kacejcova, kteří v Soběšicích oslavovali „dokopnou“ a hlásili, že příště musíme opět „zkoordinovat“ naše pobyty v Soběšicích.

Druhý den po snídani jsme měly přednášku numeroložky p. Štěpánky Fišerové o vlivu čísel z data narození na naše vlastnosti a kupodivu to ženám „sedělo“. Večer předtím i po přednášce měla ještě několik soukromých

konzultací.

V druhé polovině dopoledne vystoupil pan Faja z Blatné a seznámil nás s výrobky firmy Missiva. Dostaly jsme ochutnat nápoj z citronové trávy (mimořádně vynikající), pomazánku s přídavkem lněného oleje, „očuchaly“ jsme si kosmetické i mycí přípravky šetrné k přírodě. Mnoho žen si výrobky hned objednalo.

Podle reakcí a velkého potlesku na závar se ženám tento „víkend“ moc líbil a všechny se těší na příště.

Ing. Jana Vlažná, předsedkyně ORŽ Strakonice

Čerti v pekle se činili, malé děti postrašili.
Četli ČTENÍ, hráli karty. Byly jich tam tak tři party.

Peklo plné čertů

Již podruhé uspořádali členové SDH Čestice a členky ČSŽ Čestice na nádvoří a ve sklepeních zámku Čestice „Peklo plné čertů“ pro děti a širokou veřejnost. Téměř 45 čertů a čertic nabízelo dětem pekelné soutěže – házení míčkem do čertovské huby, skládání čertovských puzzlí, hledání pekelného pexesa, hru s čertem o pekelnou káču, hry s čertovými kostkami, malování pekelného obrázku. Nechyběl ani vládce pekel Lucifer se svými pomocníky, který nejenom podle váhy hříchů poznal, kdo zlobí, ale nabízel také malým hříšníkům návštěvu pekla. Vše se zapisovalo do „Knihy hříchů“ a ten kdo slíbil, že se polepší, nejenom slib potvrdil otiskem prstů do „Knihy hříchů“, ale také dostal balíček sladkostí jako odměnu za statečnost. Pro všechny návštěvníky pekla bylo připraveno občerstvení, které napekly čertice a každý pamlsek měl svůj název. Účast z řad dětí a rodičů byla obrovská, proto také dostat se k Luciferovi nebylo jednoduché. Moc děkujeme všem, kdo se na přípravě této akce podíleli, ať už ženy, hasiči, ale také pan Zdeněk Pilný, který zajistil ozvučení nádvoří. Poděkování patří také úřadu městyse Čestice za finanční příspěvek na tuto akci a paní ředitelce Kateřině Vrškové

ze ŠVP v Česticích za finanční příspěvek. Už se na Vás těšíme opět za rok, kdy plánujeme tuto akci ještě více podle možností rozšířit a vylepšit. Fotografie z této akce jsou k nahlédnutí na stránkách úřadu městyse Čestice a na stránkách ČSŽ na FB.

Za ČSŽ a SDH Čestice Jana Kubešová

⊙
Když chceš vědět něco více o záměčku Škvořetice
tak si nové ČTENÍ koupíš. Uvidíš, že neprohloupíš.

⊙
Dějiny rodů (pokračování) **Josef Vichr**

Škvořetický zámek z období 17. a 19. století

Serenyiové de Kis-Serenyi pocházeli z Uherska a na Moravu přišli roku 1614 koupením Nového Světlova. Jan Karel Serenyi zemřel po roce 1690 v Uhřích a zanechal dva nezletilé syny a čtyři dcery. Jejich poručnící byla jejich matka Ernestina Barbora hraběnka z Lowensteinu. Ona pro sirotky roku 1692 koupila Svatobořice a roku 1695 Polanku. Zemřela krátce po této koupí a František Vilém, hrabě Salm, prikoupil roku 1701 Škvořetice a touto koupí byly Škvořetice připojeny k Blatné. Nejmladší syn Leopold vstoupil do Maltézského řádu a zemřel roku 1713. Druhý syn Karel Antonín Josef dostal Blatnou a roku 1718 se oženil s Marií Alžbětou hraběnkou z Valdštejna. On byl tajným krajským radou, místodržícím Českého království a zemřel 3.2.1742 bezdětný. Blatnou odkázal manželce Marii Alžbětě do konce jejího života.

K úmrtí Jana Kalenice z Kalenic jeho manželka Ludmila ze Strítěže sepsala následující oznámení: “ Slovně pán a přátelé moji milý, zdraví a všeho dobrého jiného od Pána Boha vám vynášejím, věrně ráda přeji. Lítostivě a zarmouceně vám oznamuji, že jest mne Pán Bůh všemohoucí velikým a těžkým zármutkem ráčil navštívit a mého nejmilostivějšího pana manžela, někdy urozeného a statečného rytíře, pana nejstaršího Kalenice z Kalenic, na Škvořeticích a Kožlí, v neděli třetí adventní, v hodinu na den, léta pominulého 1629, prostředkem smrti časné z tohoto bídného a plačtivého údolí světa nepochybně věřice své věčné a neskonale slávy povolati a mne s ním žalostivě rozloučiti ráčil. Jehožto milé duši Pán Bůh milostiv býti a jí v počet volených svých svatých přijati rač. Poněvadž pak to mrtvé tělo někdy mého nejmilejšího pana manžela již nic jiného nepotřebuje, nežli odtud počátek svůj vzalo, totiž ze země, tak aby zase náležitě podle řádu křesťanského pohřbeno a pochováno býti mohlo. Tedy jsem toho úmyslu, dále Pán Bůh, v pondělí po památce sv. Pavla, na víru křesťanskou obrácení, tj., 28 dne Januárii, léta tohoto jdoucího 1630, též mrtvé tělo podle způsobu a obyčeje křesťanského v kostele Čížovském tu, kdežby veselého a slavného z mrtvých vzkříšení očekávala, dáti pochovati. Protož vás všechny přátelsky žádám, že na týž den svrchu psaný tím raději na Čížovou do domu urozeného a statečného rytíře pana mladšího Deyma ze Strítěže, jeho milosti císařské rady a místodržícího v království Českém přijedete a vedle jiných pánů a přátel mých k tomu dožádaných téhož mrtvého těla, někdy mého nejmilejšího pana manžela na týž svrchu jmenovaných den k hrobu doprovoditi nápomocni budete a tu poslední křesťanskou lásku a službu témuž mrtvému tělu prokážete. Já se vám toho zase v potěšitelnějších příčinách odměňovati nepominu. S tím milost Boží s vámi se všemi býti rač.

Datum na Škvořeticích 20 dne Januárii léta 1630

Lidmila Kalenicová, rozená ze Strítěže a na Škvořeticích.

Když Jan Kalenice na Škvořeticích 16.12.1629 zemřel, vyvstal spor mezi příbuzenstvem o jeho pečeti. Jeho manželka Lidmila 3.3.1631 vydala následující svědectví „Já, Lidmila Kalenicová, rozená ze Strítěže a na Škvořeticích, vlastní matka Viléma a Johanky, syna a dcery, dítek mých, s někdy urozeným s statečným rytířem z Kalenic zplozených, s kšaftem jeho na list mocný J.M.

IČO: 47255846